Правителю! Від брата я свого
Узнав таке, що й беку слід би знати:

До того оголився неборак,
Що вже не має в чому вийти з хати.

Йому хурму на продаж віддають —
Чи можна гірш людину покарати?

Як від дітей доглянути її,
Від жебраків голодних заховати?

Ти присилаєш турка-збирача,
Щоб і послідню крихітку забрати.

І так батожать бідного, що він
Не здужає ні сісти, ані встати.

О беку! В справедливість одягнись!
Вона для владаря — найкращі шати.